

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. liepos 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Bananai — Reglamentas (EB) Nr. 2362/98 — 7, 11 ir 21 straipsniai — Tarifinės kvotos — Bananai iš AKR valstybių — Naujas veiklos vykdytojas — Importo licencijos — Negalėjimas perduoti tam tikrų importo licencijų suteikiamų teisių — Piktnaudžiavimas — Reglamentas (EB) Nr. 2988/95 — 4 straipsnio 3 dalis“

Byloje C-607/13

dėl *Corte suprema di cassazione* (Italija) 2013 m. liepos 10 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. lapkričio 25 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Ministero dell’Economia e delle Finanze,

Agenzia delle Dogane,

Europos Komisija

prieš

Francesco Cimmino,

Costantino Elmi,

Diletto Nicchi,

Vincenzo Nicchi,

Ivo Lazzeri,

Euclide Lorenzon,

Patrizia Mansutti,

Maurizio Misturelli,

Maurizio Momesso,

Mirjam Princic,

Marco Raffaelli,

* Processo kalba: italų.

Gianni Vecchi,

Marco Malavasi,

Massimo Malavasi,

Umberto Malavasi,

Carlo Mosca,

Luca Nicoli,

Raffaella Orsero,

Raffaello Orsero,

Erminia Palombini,

Matteo Surian

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja), J. Malenovský, M. Safjan ir A. Prechal,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė L. Carrasco Marco, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. lapkričio 12 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- E. Lorenzon, P. Mansutti, M. Misturelli, M. Momesso, M. Princic bei M. Raffaelli ir G. Vecchi, atstovaujамų *avvocato* P. Rovatti,
- E. Palombini, atstovaujamos *avvocati* W. Viscardini ir G. Donà,
- M. Surian, atstovaujamo *avvocati* R. Bettiol ir B. Cortese,
- R. Orsero, atstovaujamos *avvocati* F. Munari, R. Dominici ir U. De Luca,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* A. Collabolletta,
- Europos Komisijos, atstovaujamos B.-R. Killmann ir P. Rossi,

susipažinęs su 2015 m. vasario 5 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1998 m. spalio 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2362/98, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 404/93 dėl bananų importo į Bendriją įgyvendinimo taisykles (OL L 293, 1998, p. 32), su pakeitimais, padarytais 2000 m. liepos 25 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1632/2000 (OL L 187, 2000, p. 27, toliau – Reglamentas Nr. 2362/98), 11 ir 21 straipsnių bei 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 340) 4 straipsnio 3 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *Ministero dell'economia e delle finanze* (Ūkio ir finansų ministerija), *Agenzia delle dogane* (Muitinė) ir Europos Komisijos ginčą su bendrovių, įskaitant *SIMBA SpA* (toliau – SIMBA) ir *Rico Italia srl* (toliau – *Rico Italia*), importuojančių į Europos Sąjungą bananus iš Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių (toliau – AKR valstybės) bei kitų trečiųjų šalių, teisiniais atstovais dėl maito, kurį šioms bendrovėms buvo nurodyta sumokėti už tokį importą, sumos.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EEB) Nr. 404/93

- 3 1993 m. vasario 13 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 404/93 dėl bendro bananų rinkos organizavimo (OL L 47, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 388), iš dalies pakeisto 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiančiu bei panaikinančiu tam tikrus reglamentas (OL L 160, p. 80; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 391, toliau – Reglamentas Nr. 404/93), IV antraštinė dalis pavadinta „Prekyba su trečiosiomis šalimis“. Reglamento Nr. 404/93 16–20 straipsniais, kuriuos apima ši IV antraštinė dalis, reglamentuojamos bananams iš trečiųjų šalių taikomos tarifinės kvotos.

- 4 Šio reglamento 16 straipsnyje numatyta:

„Šios dalies 16–20 straipsniai taikomi tik šviežiams produktams, kurių KN kodas ex 08030019“.

Šioje antraštinėje dalyje:

- 1) „tradicinis importas iš AKR valstybių“ – šio reglamento priede išvardytų valstybių kilmės bananų importas į [Sąjungą] iki 857700 tonų (grynojo svorio) per metus; tokie bananai vadinami „tradiciniais AKR bananais“;
  - 2) „netradicinis importas iš AKR valstybių“ – AKR valstybių kilmės ir tų, kuriems netinka 1 dalyje pateiktas apibrėžimas, bananų importas į [Sąjungą]; tokie bananai vadinami „netradiciniais AKR bananais“;
  - 3) „importas iš trečiųjų šalių, kurios nėra AKR valstybės“ – trečiųjų valstybių, kurios nėra AKR valstybės, kilmės bananai, importuojami į [Sąjungą]; tokie bananai vadinami „trečiųjų valstybių bananais“.
- 5 Šio reglamento 18 straipsnyje nurodyta:

„1. Kiekvienais metais trečiųjų valstybių ir netradicinių AKR bananų importui atidaroma 2 200 000 tonų (grynojo svorio) tarifinė kvota.

Trečiųjų valstybių bananų importui pagal tarifinę kvotą taikomas 75 [eurų] už toną muitas, o netradicinių AKR bananų importui muitas netaikomas.

2. Kiekvienais metais trečiųjų valstybių ir netradicinių AKR bananų importui nustatoma papildoma 353 000 tonų (grynojo svorio) tarifinė kvota.

Trečiųjų valstybių bananų importui pagal tarifinę kvotą taikomas 75 [eurų] už toną muitas, o netradicinių AKR bananų importui muitas netaikomas.

3. Muitas netaikomas už tradicinių AKR bananų importą.

<...>

6 To paties reglamento 19 straipsnio 1 dalyje teigiama:

„Tarifinės kvotos, nurodytos 18 straipsnio 1 ir 2 dalyse, ir tradicinių AKR bananų importas valdomas taikant metodus, kurie remiasi tradiciniais prekybos srautais („tradiciniai importuotojai / nauji importuotojai“).

<...>

Reglamentas Nr. 2362/98

7 Reglamento Nr. 2362/98 6, 8, 10 ir 14 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(6) Tam tikra tarifinių kvotų ir tradicinių AKR bananų dalis turi būti palikta naujiems veiklos vykdytojams; šis visas paskirstomas kiekis turi leisti naujiems veiklos vykdytojams įsijungti į šią su importu susijusią prekybą, taip paskatinant sveiką konkurenciją;

<...>

(8) Kelių metų patirtis taikant Bendrijos bananų importo tvarką atveria būtinybę sugriežtinti naujiems veiklos vykdytojams keliamus reikalavimus ir naujiems veiklos vykdytojams taikyti tinkamumo kriterijus, kad nebūtų registruojami grynai fiktyvūs tarpininkai, o paskyrimai nebūtų suteikiami pateikus netikras arba spekuliatyvias paraiškas; minimalios patirties importuojant panašius produktus, šviežius produktus, priskiriamus prie Kombinuotosios nomenklatūros 7, 8 skyrių ir, tam tikromis sąlygomis, prie 9 skyriaus, reikalavimas yra ypač pagrįstas; kad nebūtų paduodamos paraiškos gauti mažai su tikrosiomis veiklos vykdytojų galimybėmis susijusius metinius paskyrimus ir tokiu atveju nebūtų paduotos paraiškos atitinkamam kiekiui gauti importo licencijas, paduodant paraiškas metiniams paskyrimams taikomas reikalavimas pateikti užstatą vietoje importo licencijos užstato <...>;

<...>

(10) Turėtų būti patvirtintos naujų veiklos vykdytojų įregistravimo bei jų metinių paskyrimų nustatymo taisyklės, nurodyti kompetentingų nacionalinių institucijų vykdytini patikrinimai, tam tikrų įsipareigojimų nesilaikymo atveju taikytini veiksmai, ypač kai šis nesilaikymas yra susijęs su registravimu bei deklaravimu siekiant gauti paskyrimus taikant importo tvarką;

<...>

- (14) Licencijų perdavimo taisyklės turėtų būti apibūdintos atsižvelgiant į šiame reglamente nustatytą veiklos vykdytojų kategorijų apibrėžimus; perdavimas, vienam perėmėjui apribotas viena licencija arba jos išrašu, sudarys galimybę vystyti įvairių įregistruotų veiklos vykdytojų santykiams; tačiau tai, kad naujiems veiklos vykdytojams leidžiama perduoti licenciją tradiciniams, neturėtų skatinti fiktyvios prekybos, spekuliacinio arba trikdyti įprastą prekybą.“
- 8 Šio reglamento 2 straipsnyje numatyta, kad Reglamento Nr. 404/93 18 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 16 straipsnyje nurodytos tarifinės kvotos ir tradicinių AKR bananų kiekiai skiriami taip: 92 % – „tradiciniams veiklos vykdytojams“, apibūdintiems Reglamento Nr. 2362/98 3 straipsnyje, o 8 % – naujiems veiklos vykdytojams, apibūdintiems to paties reglamento 7 straipsnyje.
- 9 Pagal Reglamento Nr. 2362/98 7 straipsnį:
- „Šiame reglamente ir atsižvelgiant į importą pagal tarifines kvotas bei tradicinių AKR bananų importą, „naujas“ veiklos vykdytojas – tai ekonominiai tarpininkai, kurie jų įregistravimo metu buvo įsikūrę [Sąjungoje] ir kurie:
- a) vykdė prekybinę veiklą importuodami šviežius vaisius ir daržoves, priskiriamas prie tarifų ir statistinės nomenklatūros bei bendrojo muitų tarifo 7 ir 8 skyrių, arba produktus, priskiriamus prie nurodytos nomenklatūros 9 skyriaus, jeigu jie, be to, vienerius [vienus] metus per paskutinius trejus metus prieš prašomą įregistravimą nepriklausomai ir savo sąskaita importavo pirmiau nurodytus prie 7 ir 8 skyrių priskiriamus produktus ir
- b) versdamiesi šia veikla per a punkte nurodytą laikotarpį importavo produkcijos, kurios deklaruota muitinės vertė yra 400 000 arba daugiau [eurų].“
- 10 Šio reglamento 8 straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:
- „Norėdami atnaujinti registraciją, suinteresuotieji veiklos vykdytojai pateikia kompetentingoms institucijoms įrodymus, kad jie iš tikrųjų savo sąskaita importavo ne mažiau kaip 50 % einamiesiems metams jiems paskirto kiekio.“
- 11 Minėto reglamento 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta:
- „Valstybės narės yra atsakingos už šio skirsnio nuostatų laikymosi užtikrinimą.
- Pirma, jos tikrina, ar prekiaudami veiklos vykdytojai yra aktyvūs kaip savarankiški 7 straipsnyje nurodyto sektoriaus prekių į [Sąjungą] importuotojai ir kaip valdymo, personalo bei veiksmų atžvilgiu yra pakankamai nepriklausomi ekonominiai vienetai. Kai yra pagrindas įtarti, jog šių reikalavimų nesilaikoma, paraiškos dėl įregistravimo ir prašymai dėl metinio paskyrimo priimami tik tada, kai veiklos vykdytojas pateikia kompetentingas nacionalines institucijas tenkinantį minimų reikalavimų laikymosi įrodymą.“
- 12 Reglamento Nr. 2362/98 14–22 straipsniais reglamentuojamas importo licencijų išdavimas. Šio reglamento 21 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:
- „1. Teisės, įgytos gavus pagal šio skyriaus nuostatas išduotas licencijas, perduodamos vieninteliam veiklos vykdytojui gavėjui [1988 m. lapkričio 16 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3719/88, nustatančio bendrąsias išsamias taisykles dėl importo ir eksporto licencijų bei išankstinio nustatymo sertifikatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams] 9 straipsnyje nustatytais sąlygomis, nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies nuostatų.

2. Teisės gali būti perduodamos:

- a) iš vienu pagal 5 straipsnį registruotų tradicinių veiklos vykdytojų kitiems pagal 5 straipsnį registruotiems tradiciniams veiklos vykdytojams;
- b) iš tradicinių veiklos vykdytojų pagal 8 straipsnį registruotiems naujiems veiklos vykdytojams; ir iš vienu naujų veiklos vykdytojų kitiems naujiems veiklos vykdytojams arba
- c) ir iš vienu naujų veiklos vykdytojų kitiems naujiems veiklos vykdytojams.

Naujiems veiklos vykdytojams neleidžiama perduoti teises tradiciniams veiklos vykdytojams.“
(Neoficialus vertimas)

Reglamentas Nr. 2988/95

13 Reglamento Nr. 2988/95 4 straipsnyje nustatyta:

„1. Įvykdžius bet kokią pažeidimą, neteisėtai įgyta nauda paprastai panaikinama:

- įpareigojant sumokėti nustatytas sumas arba grąžinti neteisėtai įgytas sumas,
- visiškai arba dalinai nusavinant užstatą, kuris buvo pateiktas kartu su paskirtos sumos prašymu arba tada, kai buvo gautas išankstinis mokėjimas.

2. Taikant 1 dalyje nurodytas priemones apsiribojama įgytos naudos panaikinimu ir, jei taip yra numatyta, palūkanomis, kurias galima nustatyti pagal vienodą palūkanų normą.

3. Jeigu nustatoma, kad veiksmais buvo siekiama gauti naudos, kuri neatitinka konkrečiu atveju taikomų [Sąjungos] teisės tikslų, dirbtinai sukuriant sąlygas, būtinas tokiai naudai gauti, toji nauda, atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį, panaikinama arba sutrukdoma ją gauti.

4. Šiame straipsnyje numatytos priemonės nelaikomos nuobaudomis.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 14 1999 ir 2000 metais bananų iš AKR valstybių ir trečiųjų šalių, kurios nėra AKR valstybės, importo operacijas į Sąjungą vykdė bendrovės, turinčios „naujų“ veiklos vykdytojų statusą pagal Reglamento Nr. 2362/98 7 straipsnį ir AGRIM licencijas, būtinas taikant Reglamente Nr. 404/93 numatytas tarifines kvotas. Atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, tokiam importui buvo taikomas nulinis arba lengvatinis, t. y. 75 eurų už toną, muitų tarifas (toliau – lengvatinis tarifas).
- 15 SIMBA, atstovaujama R. ir R. Orsero, yra bendrovė, veikianti ir bananų importo rinkoje kaip tradicinis veiklos vykdytojas pagal Reglamento Nr. 2362/98 3 straipsnį, ir prekybos bananais rinkoje Europoje. *Rico Italia*, atstovaujama M. Misturelli, yra importuoja, registruota kaip naujas veiklos vykdytojas.
- 16 *Guardia di Finanza* (Muitų ir mokesčių policija) atlikus bendrovės SIMBA mokestinį patikrinimą nustatyta, kad SIMBA, *Rico Italia* ir pagrindinėje byloje nagrinėjami nauji veiklos vykdytojai tarpusavyje vykdo prekybinę praktiką, kurią būtų galima laikyti sukčiavimu.

- 17 Tokia praktika pradėta taikyti siekiant išvengti Reglamento Nr. 2362/98 21 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje įtvirtinto draudimo naujam veiklos vykdytojui importo licencijų suteikiamas teises perduoti tradiciniam veiklos vykdytojui ir taip suteikti SIMBA galimybę nepagrįstai naudotis lengvatiniu tarifu importuojant bananus pagal AGRIM importo licencijas, kurias buvo gavę pagrindinėje byloje aptariami nauji veiklos vykdytojai.
- 18 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami sandoriai buvo vykdomi pagal tokią schemą:
- visų pirma bananus, esančius ne Sąjungos muitų teritorijoje, SIMBA sistemingai parduodavo *Rico Italia*,
  - antra, *Rico Italia* bananus perparduodavo pagrindinėje byloje aptariamams naujiems veiklos vykdytojams, turintiems importo licencijas, kurios būtinos norint naudotis lengvatiniu tarifu,
  - trečia, pagrindinėje byloje aptariami nauji veiklos vykdytojai importuodavo bananus į Sąjungą ir, atlikę muitinio įforminimo formalumus, perparduodavo juos *Rico Italia*, ir
  - ketvirta, *Rico Italia* perparduodavo bananus SIMBA.
- 19 SIMBA, *Rico Italia* ir pagrindinėje byloje nagrinėjamų naujų veiklos vykdytojų atstovams buvo iškelta baudžiamoji byla dėl kontrabandos ir melagingų parodymų. *Ministero dell'economia e delle finanze, Agenzia delle dogane* ir Komisija šioje byloje dalyvavo kaip civilinio proceso šalys.
- 20 Pirmojoje instancijoje *Tribunale di Verona* (Veronos apylinkės teismas, Italija) pripažino *Rico Italia* atstovą kaltu dėl jam inkriminuojamų veikų ir, sprenddamas dėl civilinės atsakomybės, nurodė atlyginti civilinio proceso šalių patirtą žalą ir sumokėti tam tikrą sumą *Ministero dell'economia e delle finanze* ir *Agenzia delle dogane*. Kitus kaltinamuosius šis teismas išteisino.
- 21 Manydamas, kad baigėsi *Rico Italia* atstovui inkriminuojamoms veikoms taikomas senaties terminas, *Corte d'appello di Venezia* (Venecijos apeliacinis teismas, Italija) nusprendė, kad procesiniai veiksmai turi būti nutraukti, tačiau patvirtino pirmosios instancijos teismo sprendimo dalį, susijusią su civiline atsakomybe. Be to, šis teismas patvirtino pagrindinėje byloje aptariamų naujų veiklos vykdytojų išteisinimą, dėl kurio buvo nuspręsta pirmojoje instancijoje, ir nurodė, kad jie, kitaip nei *Rico Italia*, realiai vykdė veiklą šviežių vaisių ir daržovių importo sektoriuje ir atitiko Reglamente Nr. 2362/98 naujų veiklos vykdytojų statusui įgyti keliamus reikalavimus.
- 22 Civilinio proceso šalys *Corte d'appello di Venezia* sprendimą kasacine tvarka apskundė *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas), kuris nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar Reglamento Nr. 2362/98 11 straipsnis, kuriame numatyta, jog valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojai importuotų savo sąskaita ir kaip savo valdymu, personalu bei veikla nepriklausomi ūkio vienetai, turi būti aiškinamas taip, kad muitų lengvatos netaikomos importui, kurį tradicinio veiklos vykdytojo sąskaita vykdo subjektai, tik formaliai atitinkantys šiame reglamente „naujiems veiklos vykdytojams“ keliamus reikalavimus?
  2. Ar pagal Reglamentą Nr. 2362/98 leidžiama tradiciniam veiklos vykdytojui parduoti bananus, nesančius Sąjungos teritorijoje, naujam veiklos vykdytojui, su kuriuo susitariama dėl bananų įvežimo į Sąjungos teritoriją taikant lengvatinį muitų tarifą ir vėlesnio jų perpardavimo šiam tradiciniam veiklos vykdytojui už tokią kainą, dėl kurios buvo susitarta prieš vykdant tokį sandorį, nepatiriant jokios realios verslo rizikos ir nesiimant jokių tokios operacijos organizavimo priemonių?

3. Ar antrajame klausime nurodytas susitarimas yra Reglamento Nr. 2362/98 21 straipsnio 2 dalyje numatyto draudimo perduoti naujų veiklos vykdytojų teises tradiciniams veiklos vykdytojams pažeidimas ir dėl to atliktas perdavimas laikomas negaliojančiu ir turi būti taikomas visas, o ne lengvatinis muitų tarifas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2988/95 4 straipsnio 3 dalį?“

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

- 23 Žodinė proceso dalis buvo baigta 2015 m. vasario 5 d., kai generalinė advokatė pateikė išvadą byloje.
- 24 2015 m. kovo 19 d. raštu, kurį Teisingumo Teismas gavo tą pačią dieną, M. Surian prašė šio teismo, pirma, nurodyti atnaujinti žodinę proceso dalį ir, antra, paprašyti *Corte suprema di cassazione* pateikti paaiškinimus, susijusius su pagrindinės bylos aplinkybėmis, kurias minėtas teismas aprašė prašyme priimti prejudicinį sprendimą. Atitinkamai 2015 m. kovo 20 ir 26 d. raštuose, kuriuos Teisingumo Teismas gavo tomis pačiomis dienomis, panašų prašymą pareiškė ir R. ir R. Orsero bei E. Palombini.
- 25 Savo prašymus šios pagrindinės bylos šalys iš esmės grindžia tuo, kad, kaip jos tvirtino Teisingumo Teismui pateiktose savo rašytinėse pastabose ir per posėdį, kai kurios sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimo išdėstytos aplinkybės neatitinka pirmojoje ir apeliacinėje instancijose nustatytų faktinių aplinkybių. Minėtos šalys tvirtina, kad dėl to generalinės advokatės išvada pagrįsta klaidingomis faktinėmis aplinkybėmis, susijusiomis su netiksliu tokio sprendimo turiniu.
- 26 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Teisingumo Teismas, išklauses generalinį advokatą, gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį pagal savo Procedūros reglamento 83 straipsnį – pirmiausia, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės.
- 27 Šiuo atveju Teisingumo Teismas, išklauses generalinę advokatę, mano, kad turi visą informaciją, būtiną atsakyti į pateiktus klausimus, ir kad ši informacija buvo teisme vykusių diskusijų objektas.
- 28 Be to, Teisingumo Teismas mano, kad nereikia prašyti *Corte suprema di cassazione* pateikti paaiškinimų.
- 29 Todėl M. Surian, R. ir R. Orsero bei E. Palombini prašymus reikia atmesti.

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinum

- 30 Reikia konstatuoti, kad pagrindinėje byloje aptariamai nauji veiklos vykdytojai ginčija pagrindinės bylos aplinkybes; tai matyti iš Teisingumo Teismui jų pateiktų rašytinių pastabų ir šiame teisme per posėdį vykusių diskusijų. Be kita ko, ginčijamos faktinės prielaidos, kuriomis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas grindė savo klausimus, nes, šių veiklos vykdytojų nuomone, jos neatitinka faktinių aplinkybių, kurias nustatė bylą iš esmės nagrinėję teismai.
- 31 Tokiomis aplinkybėmis nauji veiklos vykdytojai tvirtina, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas.
- 32 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės aiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nustatytas faktines aplinkybes ir teisinius pagrindus, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma reikšmingumo prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo, tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos dalyku, jeigu problema hipotetinė arba jeigu

Teisingumo Teismas neturi faktinės ir teisinės informacijos, būtinos naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (žr., be kita ko, Sprendimo *Genil 48 ir Comercial Hosteleria de Grandes Vinos*, C-604/11, EU:C:2013:344, 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

33 Konstatuotina, kad šioje byloje taip nėra.

34 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad Reglamento Nr. 2362/98 nuostatų, konkrečiai 7, 11 bei 21 straipsnių, išaiškinimas reikalingas siekiant išspręsti ginčą pagrindinėje byloje ir, be kita ko, nustatyti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjami sandoriai yra pagal Sąjungos teisę draudžiama praktika. *Corte suprema di cassazione* pateiktas kasacinis skundas susijęs su *Corte d'Appello di Venezia* atlikto šių straipsnių aiškinimo pagrįstumu.

35 Primintina, kad pagal SESV 267 straipsnyje numatytą procedūrą Teisingumo Teismas nesprenžia ginčų dėl faktinės situacijos. Toks ginčas, kaip, beje, ir bet koks kitas bylos aplinkybių vertinimas, priklauso nacionalinio teismo kompetencijai (Sprendimo *CEPSA*, C-279/06, EU:C:2008:485, 30 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

36 Darytina išvada, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl pirmojo klausimo

37 Primintina, kad iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog pagal bendradarbiavimo tarp nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo procedūrą, įtvirtintą SESV 267 straipsnyje, pastarasis nacionaliniam teismui turi pateikti naudingą atsakymą, kuris leistų išspręsti jo nagrinėjamą ginčą. Tam Teisingumo Teismui gali tekti performuluoti jam pateiktus klausimus (žr., be kita ko, Sprendimo *Douane Advies Bureau Rietveld*, C-541/13, EU:C:2014:2270, 18 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

38 Teisingumo Teismas, atsižvelgdamas į bylos dalyką, iš visos nacionalinio teismo pateiktos informacijos, ypač iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimo motyvuojamosios dalies, gali atrinkti aiškintinus Sąjungos teisės klausimus (šiuo klausimu žr. Sprendimo *eco cosmetics ir Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 ir C-120/13, EU:C:2014:2144, 33 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

39 Šiuo atveju, nors pateiktas klausimas susijęs su Reglamento Nr. 2362/98 11 straipsniu, iš visos šio klausimo formuluotės ir iš informacijos, kurią nacionalinis teismas pateikė sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimo, matyti, kad iš tikrųjų nacionalinis teismas kelia klausimą dėl šio reglamento 7 straipsnio a punkte, kuris siejamas su to paties reglamento 11 straipsniu, įtvirtinto reikalavimo, pagal kurį „naujas“ veiklos vykdytojas importą turi vykdyti „savo sąskaita ir nepriklausomai“.

40 Nors ir neginčijama, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami nauji veiklos vykdytojai registracijos momentu atitiko šį reikalavimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nori sužinoti, ar dėl dalyvavimo pagrindinėje byloje aptariamuose sandoriuose šie veiklos vykdytojai gali būti laikomi vykdžiusiais importo veiklą bananų rinkoje laikantis šio reglamento reikalavimų.

41 Taigi pirmuoju prejudiciniu klausimu siekiama išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 2362/98 7 straipsnio a punktas, siejamas su šio reglamento 11 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, jog reikalavimas, kad ekonominės veiklos vykdytojas turi vykdyti prekybinę veiklą kaip importuotojas „savo sąskaita ir nepriklausomai“, susijęs tik su šio ekonominės veiklos vykdytojo kaip „naujo“ veiklos vykdytojo pagal Reglamento 2362/98 7 straipsnio a punktą registracija, ar vis dėlto šis reikalavimas keliamas ir tam, kad jis galėtų išsaugoti šį statutą siekdamas importuoti bananus pagal Reglamente Nr. 404/93 numatytas tarifines kvotas.

- 42 Reikia visų pirma nurodyti, kad, kalbant apie bananų importą į Sąjungą, Reglamente Nr. 404/93 įtvirtinta prekybos su trečiosiomis šalimis tvarka, grindžiama, be kita ko, šio reglamento 18 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytomis tarifinėmis kvotomis.
- 43 Remiantis minėto reglamento 19 straipsnio 1 dalimi, šios tarifinės kvotos valdomos taikant vadinamąjį „tradiciniai importuotojai / nauji importuotojai“ metodą, pagrįstą tradiciniais prekybos srautais, net jeigu, kaip kad numatyta to paties reglamento tryliktoje konstatuojamojoje dalyje, tam tikras kiekis paliekamas naujiems veiklos vykdytojams, kurie dar neseniai ėmėsi prekybinės veiklos arba tik ruošiasi jos imtis šiame sektoriuje.
- 44 Atsižvelgiant į tai, Reglamento Nr. 2362/98 2 straipsnyje numatytas bananų kiekių pagal minėtas tarifines kvotas paskirstymas tradiciniams veiklos vykdytojams ir naujiems veiklos vykdytojams. Iš šio reglamento 6 konstatuojamoji dalies matyti, kad tokiu paskirstymu siekiama leisti naujiems veiklos vykdytojams dalyvauti bananų importo veikloje ir skatinti sveiką konkurenciją.
- 45 Taigi pagal Reglamentą Nr. 2362/98 veiklos vykdytojams tarifinės kvotos prieinamos tam tikromis sąlygomis taip siekiant išsaugoti šio sprendimo pirmesniame punkte minėtą paskirstymą.
- 46 Prie šių sąlygų priskiriami ir šio reglamento 7 straipsnyje nurodyti reikalavimai „naujo“ veiklos vykdytojo statusui įgyti. Pagal šį straipsnį „naujas“ veiklos vykdytojas – tai ekonominės veiklos vykdytojai, įsikūrę Sąjungoje jų registracijos momentu, kurie, be kita ko, vienus metus iš trejų, einančių prieš metus, kuriems prašoma registracijos, nepriklausomai ir savo sąskaita vykdė ūkinę veiklą importuodami šviežius vaisius ir daržoves, priskiriamas prie bendrojo muitų tarifo 7 ir 8 skyrių.
- 47 Nors iš šio 7 straipsnio matyti, kad siekdamas įgyti naujo veiklos vykdytojo statusą importuotojas turi „registracijos momentu“ atitikti šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus, iš tos pačios formuluotės matyti, kad šis statusas įgyjamas „siekiant importuoti pagal tarifines kvotas“.
- 48 Taigi atsižvelgiant į tarifinių kvotų paskirstymo ir sveikos konkurencijos bananų importo rinkoje išsaugojimą tikslą, nurodytą šio sprendimo 44 punkte, reikalavimas, kad naujas veiklos vykdytojas veiklą vykdytų „savo sąskaita ir nepriklausomai“ turi būti aiškinamas kaip apimantis ne tik veiklą, kurią naujas veiklos vykdytojas vykdė laikotarpiu iki jo įregistravimo, bet ir po šio laikotarpio vykdytą veiklą.
- 49 Iš tikrųjų skirstant tarifines kvotas tradiciniams veiklos vykdytojams ir naujiems veiklos vykdytojams siekiama, kad į rinką ateitų tikrieji nauji veiklos vykdytojai, kurie visapusiškai vykdytų savo ekonominę veiklą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Di Lenardo ir Dilexport*, C-37/02 ir C-38/02, EU:C:2004:443, 84 ir 87 punktus). Taigi, kaip matyti iš Reglamento Nr. 2362/98 8 konstatuojamosios dalies, naujiems veiklos vykdytojams taikomais tinkamumo kriterijais siekiama, valdant tarifines kvotas, kad nebūtų registruojami visiškai fiktyvūs tarpininkai, o kiekiai nebūtų paskirstomi pagal dirbtines ar spekuliacines paraiškas.
- 50 Todėl reikalavimu, susijusiu su Reglamento Nr. 2362/98 7 straipsnio a punkte nurodytu naujų veiklos vykdytojų vykdomos prekybinės veiklos autonomiškumu, siekiama, kad tradicinis veiklos vykdytojas, jau turintis dalį tarifinių kvotų, negalėtų pasisavinti, tarpininkaujant kitam veiklos vykdytojui, naujiems veiklos vykdytojams skirtos tarifinių kvotų dalies.
- 51 Iš to matyti, kad šis reikalavimas turi būti aiškinamas kaip apimantis ir bananų importą, kurį vykdo nauji veiklos vykdytojai pagal tarifines kvotas. Tokį aiškinimą, be kita ko, patvirtina Reglamento Nr. 2362/98 7 straipsnio a punkto kontekstas.
- 52 Visų pirma, šio reglamento 8 straipsnio 4 dalyje numatyta, jog norėdami atnaujinti registraciją suinteresuotieji veiklos vykdytojai pateikia kompetentingoms institucijoms įrodymų, kad iš tikrųjų savo sąskaita importavo ne mažiau kaip 50 % einamiesiems metams jiems paskirto kiekio. Taigi, kaip

generalinė advokatė nurodė savo išvados 64 punkte, tokia sąlyga šių veiklos vykdytojų reikalaujama išnaudoti minimalią metinės kvotos, kuri jiems skiriama siekiant užtikrinti, kad jie realiai dalyvautų bananų importo veikloje ir rinka dėl to būtų konkurencingesnė, dalį.

- 53 Antra, pagal Reglamento Nr. 2362/98 11 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi užtikrinti, kad nauji veiklos vykdytojai importuotų į Sąjungą savo sąskaita kaip nepriklausomi ūkio subjektai, ir, kilus abejonių, ar šių reikalavimų laikomasi, suinteresuotasis veiklos vykdytojas, siekdamas, kad jo registravimo paraiška ir paraiška dėl metinės kvotos skyrimo būtų priimtos, ir norėdamas įrodyti, jog yra savarankiškas, turi pateikti kompetentingai nacionalinei įstaigai įrodymų, kuriuos ši laikytų „pakankamai“ (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Di Lenardo ir Dilexport*, C-37/02 ir C-38/02, EU:C:2004:443, 86 punktą).
- 54 Todėl, atsižvelgiant į visus pateiktus argumentus, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad Reglamento Nr. 2362/98 7 straipsnio a punktą, siejamas su šio reglamento 11 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, jog reikalavimas, kad ekonominės veiklos vykdytojas turi vykdyti prekybinę veiklą kaip importuotojas „savo sąskaita ir nepriklausomai“, siejamas ne tik su šio ekonominės veiklos vykdytojo kaip „naujo“ veiklos vykdytojo pagal šią nuostatą registravimu, bet keliamas ir tam, kad šis galėtų išsaugoti šį statutą siekdamas importuoti bananus pagal Reglamente Nr. 404/93 numatytas tarifines kvotas.

Dėl antrojo klausimo ir trečiojo klausimo pirmos dalies

- 55 Antruoju klausimu ir trečiojo klausimo pirma dalimi, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 2362/98 21 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiami tokie sandoriai, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kuriais naujas veiklos vykdytojas, tarpininkaujant kitam kaip naujas veiklos vykdytojas registruotam ūkio subjektui, perka prekę iš tradicinio veiklos vykdytojo iki jos importavimo į Sąjungą, paskui, prekę jau importavus į Sąjungą ir tarpininkaujant tam pačiam tarpininkui, ją perparduoda šiam tradiciniam veiklos vykdytojui.
- 56 Pagal Reglamento Nr. 2362/98 21 straipsnio 2 dalį importo licencijų, kurios buvo išduotos pagal šį reglamentą, suteikiamų teisių perdavimas negalimas tuo atveju, kai tokias teises perduoda naujas veiklos vykdytojas tradiciniam veiklos vykdytojui.
- 57 Pagrindinėje byloje nagrinėjamų sandorių atveju neginčijama, kad jeigu AGRIM licencijų arba tokių licencijų suteikiamų teisių pagrindinėje byloje nagrinėjami nauji veiklos vykdytojai neperduoda tradiciniam veiklos vykdytojui SIMBA, Reglamento Nr. 2362/98 21 straipsnio 2 dalis iš principo negali būti taikoma.
- 58 Tačiau dėl importo į Sąjungą operacijų, iš esmės panašių į nagrinėjamas šioje byloje, Teisingumo Teismas Sprendime *SICES ir kt.* (C-155/13, EU:C:2014:145, 40 punktą) jau nusprendė, kad nors 2007 m. kovo 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 341/2007, kuriuo leidžiama naudoti iš trečiųjų šalių importuojamų česnakų ir tam tikrų kitų žemės ūkio produktų tarifinę kvotą, nustatančio jos administravimo tvarką ir įvedančio importo licencijų bei kilmės sertifikatų sistemą (OL L 90, p. 12), 6 straipsnio 4 dalimi, kurioje numatytas draudimas perduoti importo licencijų suteikiamas teises, iš principo tokie sandoriai nedraudžiami, jie gali sudaryti piktnaudžiavimą teise, jeigu buvo atlikti dirbtinai, siekiant pagrindinio tikslo – pasinaudoti lengvatiniu muito tarifu.
- 59 Generalinė advokatė savo išvados 95 punkte nurodė, kad išvados, prie kurių prieita Sprendime *SICES ir kt.* (C-155/13, EU:C:2014:145), taikytinos pagrindinėje byloje.

- 60 Šiuo klausimu reikia paaiškinti, kad nors priimdamas prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas prireikus gali pateikti paaiškinimų, kurie nacionaliniam teismui padėtų atlikti savo aiškinimą, pastarasis teismas turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje yra piktnaudžiavimą sudarančių elementų. Esant šioms aplinkybėms, reikia nurodyti, kad norėdamas patikrinti, ar yra piktnaudžiavimas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi atsižvelgti į visus konkretaus atvejo faktus ir aplinkybes, įskaitant prekybinius sandorius, prieš nagrinėjamą importą ir po jo (Sprendimo *SICES ir kt.*, C-155/13, EU:C:2014:145, 34 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 61 Pagal Teisingumo Teismo praktiką, siekiant įrodyti piktnaudžiavimą, būtinas, pirma, objektyvių aplinkybių, iš kurių matyti, kad nors formaliai Sąjungos teisės akte numatytos sąlygos įvykdytos, šio akto tikslas nepasiektas, visetas ir, antra, subjektyvus elementas, kurį sudaro siekis gauti naudos iš Sąjungos teisės akto, dirbtinai sukuriant sąlygas, būtinas šiai naudai gauti (žr., be kita ko, Sprendimo *Eichsfelder Schlachtbetrieb*, C-515/03, EU:C:2005:491, 39 punktą ir šiuo klausimu Sprendimo *SICES ir kt.*, C-155/13, EU:C:2014:145, 31–33 punktus).
- 62 Dėl Reglamento Nr. 2362/98 tikslo, priminto šio sprendimo 44 punkte, pažymėtina, kad šiuo reglamentu siekiama paskirstyti tarifines kvotas taip, kad tikrieji nauji veiklos vykdytojai galėtų vykdyti veiklą bananų importo rinkoje ir joje būtų skatinama sveika konkurencija. Iš minėto reglamento 14 konstatuojamosios dalies matyti, kad šio reglamento 21 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatytu draudimu naujiems veiklos vykdytojams perduoti teises tradiciniams veiklos vykdytojams siekiama išvengti to, kad tarp šių veiklos vykdytojų nebūtų sukuriami fiktyvūs arba spekuliaciniai santykiai arba nebūtų trikdomi įprasti prekybiniai santykiai bananų importo rinkoje.
- 63 Todėl konstatuotina, kad Sąjungos teisės aktų tikslas nebūtų pasiektas, jeigu vieni po kitų atliekami bananų pirkimo, importo ir perpardavimo sandoriai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, net jeigu jie, vertinami atskirai, yra teisiškai galiojantys, iš esmės prilygsta draudžiamam importo licencijų arba jų suteikiamų teisių perdavimui, kurį atlieka naujas veiklos vykdytojas tradiciniam veiklos vykdytojui ir dėl kurio šis gali kontroliuoti didesnę kvotų dalį nei ta, kuri jam buvo skirta importuojant į Sąjungą bananus su lengvatiniu tarifu.
- 64 Antra, dėl šių sandorių nepastovumo pažymėtina, kad, siekiant įrodyti piktnaudžiavimą, turi būti nustatyta, jog pagrindinis tokių sandorių tikslas yra leisti tradiciniam veiklos vykdytojui importuoti bananus taikant lengvatinį tarifą pagal naujiems veiklos vykdytojams skirtas tarifines kvotas.
- 65 Kaip Teisingumo Teismas patvirtino Sprendime *SICES ir kt.* (C-155/13, EU:C:2014:145, 37–39 punktai), esant tokioms aplinkybėms, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, tam, kad atitinkami sandoriai galėtų būti laikomi sandoriais, kurių pagrindinis tikslas buvo suteikti Sąjungoje esančiam pirkėjui nepagrįstą pranašumą, būtina, kad importuotojai būtų turėję ketinimą suteikti tokį pranašumą minėtam pirkėjui ir kad sandoriai šių importuotojų atveju neturėtų jokio ekonominio ir prekybinio pateisinimo, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Nors tokių sandorių pagrindas būtų pirkėjo noras pasinaudoti lengvatiniu muito tarifu ir atitinkami importuotojai tai suvokia, tokie sandoriai šių importuotojų atveju *a priori* negali būti laikomi neturinčiais ekonominio pateisinimo. Vis dėlto negalima atmesti galimybės, kad, esant tam tikroms aplinkybėms, tokie sandoriai, kaip nagrinėjamieji pagrindinėse bylose, buvo sudaryti dirbtinai, siekiant pagrindinio tikslo – pasinaudoti lengvatiniu muito tarifu.
- 66 Dėl šioje byloje nagrinėjamų sandorių pažymėtina, kad šių sandorių fiktyvumas pirmiausia turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į tai, ar yra aplinkybių, kurios rodo, jog pagrindinėje byloje nagrinėjami nauji veiklos vykdytojai minėtuose sandoriuose iš esmės atliko tik subjekto, skolinančio savo pavadinimą tradiciniam importuotojui SIMBA, vaidmenį. Atsižvelgiant į elementus, nurodytus atsakant į pirmąjį klausimą, reikia patikrinti, ar šie veiklos vykdytojai prašė juos įregistruoti kaip naujus veiklos vykdytojus vien tam, kad gautų AGRIM licencijas ir pradėtų bananų importą į Sąjungą taikant lengvatinį tarifą tradicinio veiklos vykdytojo SIMBA sąskaita.

- 67 Šiuo tikslu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas gali atsižvelgti į visus teisinius, ekonominius ir (arba) asmeninius ryšius, kurie nagrinėjamus veiklos vykdytojus siejo vykdant šiuos sandorius (Sprendimo *Part Service*, C-425/06, EU:C:2008:108, 62 punktą), o remdamasis Sprendimo *SICES ir kt.* (C-155/13, EU:C:2014:145) 39 punkte nurodytomis aplinkybėmis – ir į tai, kad AGRIM licencijų turintis naujas veiklos vykdytojas vykstant pagrindinėje byloje nagrinėjamiems sandoriams nepatyrė jokios prekybinės rizikos, nes ją faktiškai padengė pirkėjas Sąjungoje, kuris yra ir tradicinis veiklos vykdytojas, arba į tai, kad, atsižvelgiant į atitinkamos prekės pirkimo ir pardavimo kainas, naujų veiklos vykdytojų pelno marža buvo nedidelė.
- 68 Tačiau, kaip pagrindinėje byloje aptariami nauji veiklos vykdytojai nurodė Teisingumo Teismui raštu pateiktose pastabose, reikia patikslinti, jog, atsižvelgiant į bananų importo rinkos specifiką, aplinkybė, kad šie veiklos vykdytojai turėjo savo infrastruktūrą, leidusią sandėliuoti ir transportuoti importuotus bananus, nėra lemiamą nustatant pagrindinėje byloje nagrinėjamų sandorių fiktyvumą. Iš tikrųjų reikalavimas, kad nauji veiklos vykdytojai turėtų tokią infrastruktūrą, būtų nesuderinamas su Reglamento Nr. 2362/98 tikslu leisti naujiems veiklos vykdytojams įsitvirtinti bananų importo rinkoje.
- 69 Be to, kaip Komisija nurodė savo pastabose, pagrindinėje byloje nagrinėjamų sandorių fiktyvumas galėtų išplaukti iš to, jog vykdant šiuos sandorius sistemingai dalyvavo tarpininkas, šiuo atveju *Rico Italia*, registruota kaip naujas veiklos vykdytojas, jeigu paaiškėtų, kad tokiu dalyvavimu buvo siekta tik paslėpti tokio tradicinio veiklos vykdytojo kaip SIMBA ir tokių kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamų naujų veiklos vykdytojų ryšius siekiant išvengti Reglamento Nr. 2362/98 21 straipsnio 2 dalies taikymo.
- 70 Todėl į antrąjį klausimą ir trečiojo klausimo pirmą dalį reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 2362/98 21 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama kaip draudžianti tokius sandorius, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kuriais naujas veiklos vykdytojas, tarpininkaujant kitam kaip naujas veiklos vykdytojas registruotam ūkio subjektui, perka prekę iš tradicinio veiklos vykdytojo iki jos importavimo į Sąjungą, paskui, prekę jau importavus į Sąjungą ir tarpininkaujant tam pačiam tarpininkui, ją perperduota šiam tradiciniam veiklos vykdytojui, jeigu šie sandoriai laikytini piktnaudžiavimu, o tai turi nustatyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl trečiojo klausimo antros dalies

- 71 Trečiojo klausimo antroje dalyje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teiraujasi dėl piktnaudžiavimo pasekmių tuo atveju, jeigu toks piktnaudžiavimas būtų konstatuotas pagrindinėje byloje.
- 72 Primintina, kad pagal Reglamento Nr. 2988/95 4 straipsnio 3 dalį, „jeigu nustatoma, kad veiksmas buvo siekiama gauti naudos, kuri neatitinka konkrečiu atveju taikomų [Sąjungos] teisės tikslų, dirbtinai sukuriant sąlygas, būtinas tokiai naudai gauti, toji nauda, atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį, panaikinama arba sutrukdoma ją gauti“.
- 73 Pareiga grąžinti dėl neteisėtos veiklos gautą nepagrįstą naudą yra ne sankcija, o tiesiog pripažinimo, kad buvo dirbtinai sukurtos sąlygos, reikalingos norint gauti dėl Sąjungos taisyklių kylančią naudą, pasekmė, o tai reiškia, jog nauda suteikta nepagrįstai ir tai pateisina pareigą ją grąžinti (žr. Sprendimo *Pometon*, C-158/08, EU:C:2009:349, 28 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 74 Atsižvelgiant į tai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi iš naujo apibrėžti piktnaudžiaujant vykdytus sandorius taip, kad atkurtų situaciją, kuri būtų egzistavusi nesant piktnaudžiaujant sudarytų sandorių (pagal analogiją žr. Sprendimo *Halifax ir kt.*, C-255/02, EU:C:2006:121, 94 punktą).

- 75 Taigi veiklos vykdytojas, kuris dirbtinai atsiduria situacijoje, kai gali nepagrįstai pasinaudoti bananų importui taikomu lengvatiniu tarifu, turi sumokėti su atitinkamomis prekėmis susijusius mokesčius, o tam tikrais atvejais jam taikomos ir nacionalinėje teisėje nustatytos administracinio, civilinio ar baudžiamojo pobūdžio sankcijos (pagal analogiją žr. Sprendimo *Christodoulou ir kt.*, C-116/12, EU:C:2013:825, 68 punktą).
- 76 Todėl į trečiojo klausimo antrą dalį reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 2988/95 4 straipsnio 3 dalis aiškintina taip, kad, konstatavus piktnaudžiavimą tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, veiklos vykdytojas, kuris dirbtinai atsiduria situacijoje, kai gali nepagrįstai pasinaudoti bananų importui taikomu lengvatiniu tarifu, turi sumokėti su atitinkamomis prekėmis susijusius mokesčius, o tam tikrais atvejais jam taikomos ir nacionalinėje teisėje nustatytos administracinio, civilinio ar baudžiamojo pobūdžio sankcijos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 77 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. 1998 m. spalio 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2362/98, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 404/93 dėl bananų importo į Bendriją įgyvendinimo taisykles, su pakeitimais, padarytais 2000 m. liepos 25 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1632/2000, 7 straipsnio a punktas, siejamas su šio reglamento 11 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, jog reikalavimas, kad ekonominės veiklos vykdytojas turi vykdyti prekybinę veiklą kaip importuotojas „savo sąskaita ir nepriklausomai“, siejamas ne tik su šio ekonominės veiklos vykdytojo kaip „naujo“ veiklos vykdytojo pagal šią nuostatą registravimu, bet keliamas ir tam, kad šis galėtų išsaugoti šį statutą siekdamas importuoti bananus pagal 1993 m. vasario 13 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 404/93 dėl bendro bananų rinkos organizavimo, iš dalies pakeistame 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiančiu bei panaikinančiu tam tikrus reglamentus, numatytas tarifines kvotas.
2. Iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 2362 21 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama kaip draudžianti tokius sandorius, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kuriais naujas veiklos vykdytojas, tarpininkaujant kitam kaip naujas veiklos vykdytojas registruotam ūkio subjektui, perka prekę iš tradicinio veiklos vykdytojo iki jos importavimo į Sąjungą, paskui, prekę jau importavus į Sąjungą ir tarpininkaujant tam pačiam tarpininkui, ją perparduota šiam tradiciniam veiklos vykdytojui, jeigu šie sandoriai laikytini piktnaudžiavimu, o tai turi nustatyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
3. 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos 4 straipsnio 3 dalis aiškintina taip, kad, konstatavus piktnaudžiavimą tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, veiklos vykdytojas, kuris dirbtinai atsiduria situacijoje, kai gali nepagrįstai pasinaudoti bananų importui taikomu lengvatiniu tarifu, turi sumokėti su atitinkamomis prekėmis susijusius mokesčius, o tam tikrais atvejais jam taikomos ir nacionalinėje teisėje nustatytos administracinio, civilinio ar baudžiamojo pobūdžio sankcijos.

Parašai.